

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 5C/128/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4613201047
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dagmar Snopeková
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2015:4613201047.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudkyňou Mgr. Dagmar Snopekovou, v právnej veci navrhovateľa: CASH COLLECTORS SK s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 44 703 015 práv. zast.: Havel, Holásek & Partners, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava proti odporcovi: D. B., R.. XX.XX.XXXX, D. H. V. Č.. XXX, XXX XX H. V., občan SR, práv. zast.: JUDr. Andrej Cifra, advokát so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, práv. zast.: JUDr. Andrej Cifra, advokát so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie sumy 1.754,93 eur s prísl. takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.754,93 eur, úrok vo výške 17,30% ročne zo sumy 1.495,54 eur od 27.10.2010 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.495,54 eur od 27.10.2010 do zaplatenia a náhradu trov konania v sume 105 eur na účet navrhovateľa vedený v Č., O..I.., č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXXXXX, ktoré sumy súd povoľuje odporkyni splácať v splátkach po 20 eur mesačne, vždy do 25-teho dňa daného mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok a exekúcie.

Odporkyňa a vedľajší účastník na strane odporkyne sú povinní zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 916 eur na účet právneho zástupca navrhovateľa vedený v Č., O..I.. č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXXXXX, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 6.2.2013 proti odporkyni domáhal zaplatenia sumy 1.754,93 eur s prísl. Návrh zdôvodnil tým, že odporkyňa dňa 23.9.2005 uzatvorila so Slovenskou sporiteľňou, a.s. Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú aj Všeobecné obchodné podmienky SLSP, a.s. účinné od 1.8.2002 a sadzobník poplatkov, s ktorými sa odporkyňa oboznámila a súhlasila s nimi. Na základe zmluvy bol odporkyni poskytnutý úver 896,24eur (27.000,-Sk), ktorý sa odporkyňa zaviazala splácať splátkami vo výške 24,23eur, splatnosť prvej splátky bola určená dňom 20.10.2005 a konečná splatnosť 20.9.2010 Účastníci zmluvy si dohodli poplatok za správu úveru 50,-Sk mesačne. Výška úrokovej sadzby ako odplaty za poskytnutý úver bola dohodnutá vo výške 17,30% ročne, RPMN bola dohodnutá vo výške 10,16%. Odporkyňa riadne a včas naplatila dohodnuté splátky, dlhovala SLSP, a.s. 1.754,93eur, z toho istina 1.495,54eur, riadny úrok 22,28eur a úroky z omeškania z nezaplatených splátok vyčíslených od prvého dňa omeškania do postúpenia pohľadávky v sume 237,11eur. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.10.2010 bola pohľadávka postúpená na navrhovateľa, SLSP, a.s. postúpenia pohľadávky oznámila odporkyni doporučeným listom zo dňa 12.11.2010, navrhovateľ oznámil postúpenie pohľadávky odporkyni oznámením zo dňa 3.1.2011.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz pod č.k. 7RO/81/2013-26 zo dňa 4.3.2013, proti ktorému podal vedľajší účastník na strane odporkyne odpor, ku ktorému odporu pristúpila aj odporkyňa a súhlasila s ním v ktorom vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania pri splátkach, u ktorých nastala splatnosť 3 roky pred podaním žaloby s tým, že ide o spotrebiteľskú vec a zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, citoval ustanovenia §-u 52 ods.2, §-u53 ods.2,3, §-u53ods.5, §54 ods.1OZ

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní uviedol, že sa domáhajú od odporkyne zaplatenia sumy 1.754,93eur, riadneho úroku 17,3% ročne zo sumy 1.495,54eur, úroku z omeškania 9% ročne spolu so súdnym poplatkom vo výške 105 eur a trovami právneho zastúpenia a to z titulu nesplatenia zmluvy o úvere číslo XXXXXXXXXX, ktorý poskytla SLSP, a.s. odporkyňa a tento úver riadne nesplácala. Pohľadávka bola následne postúpená terajšiemu navrhovateľovi, poukázal na judikát NSSR sp.zn. 4Obo/54/2007, ktorý posudzoval otázku plynutia premlčacej doby pri zmluve o úvere a to nasledovne "odvolací súd sa stotožnil s vysloveným právnym názorom súdu prvého stupňa, že v danom prípade premlčacia doba začala plynúť po lehote splatnosti celého úveru, dohoda o splácaní úveru v splátkach sa nedá považovať za právo na čiastkové plnenie, na základe čoho prvostupňový súd rozhodol správne, keď u zmluvy (úverovej)vznesenú námietku premlčania označil za nedôvodnú", taktiež poukázal na čl.5 bod 5.5.6 všeobecných obchodných podmienok SLSP, a.s., v ktorých sa uvádza, výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom pohľadávky banky. Ak si pozrieme zmluvu o splátkovom úvere, konečná splatnosť úveru bola uvedená v článku 1 predmet zmluvy na deň 20.9.2010. Má za to, že od nasledujúceho dňa začalo plynúť premlčanie, ktoré skončí 21.9.2014, taktiež poukazuje na skutočnosť, že v zmysle § 402 ObZ a nasl. ktoré upravuje pretrhnutie premlčacej doby v prípade uplatnenia nároku na súde prípadne na rozhodcovskom súde. To je aj prípadom tohto konania, kedy si žalobca uplatnil svoju pohľadávku najprv na rozhodcovskom súde Slovenskej bankovej asociácie sp.zn. II/2011-6622, tento rozsudok sa stal právoplatným dňa 29.2.2012 a vykonateľný dňa 3.3.2012 následne si žalobca 12.3.2012 tento rozsudok uplatnil v exekúcii, avšak OS Topoľčany uznesením č.k. 5Er/378/2012 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia a na odvolanie navrhovateľa toto zamietnutie potvrdil KS v Nitre a to pod sp.zn. 26CoE/66/2012 a uznesením sp.zn. 5Er/378/2012 už OS Topoľčany exekúciu zastavil. Toto uznesenie im bolo doručené 20.11.2012. S ohľadom na termín podania žaloby 6.2.2013 má za to, že z oboch týchto dôvodov k premlčaniu pohľadávky ani čiastočne nedošlo. Vedľajším účastníkom predložené uznesenie ÚSSR je v tomto konaní irelevantné, ÚSSR nezistil možnosť porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl.46 ods.1 Ústavy atď. a preto bol naplnený dôvod na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť. Z uvedeného je zrejmé, že Ústavný súd iba rozhodol, že o tejto veci nie je oprávnený rozhodovať a sťažnosť odmietol, nemožno vyvodzovať závery, ktoré z neho vyvodzuje vedľajší účastník Poukazujem na to, že aj OZ je starý vyše 50 rokov a na konštantnú judikatúru NSSR 5Obo/56/2007, NSSR 5Obo/12/2010, NSSR 1Cbo/120/2010, NSSR 4Obo/115/1999, ÚSČR IIÚS/3711/11, NSČR 35Odo/619/2002, NSČR 32Cdo/3337/2010, KSBA 5Co/293/2012, NSSR 6Mcd0/4/2012. Tieto judikáty od roku cca 2007 do roku cca 2012 hovoria to isté, zmluva o úvere je absolútnym obchodom a je naň potrebné aplikovať ustanovenia ObZ aj v otázke premlčania, táto skutočnosť sa v žiadnom ohľade nedotýka postavenia protistrany ako spotrebiteľa prípadne akékoľvek európske judikatúry, na ktoré vedľajší účastník poukazuje, ale nepredložil, ale mystifikačne na ne poukazuje. V ObZ sú aj vo vzťahu k premlčaniu niektoré ustanovenia, naopak výhodnejšie pre spotrebiteľa akou je napr. obmedzenie maximálnej dĺžky premlčania pri uznaní záväzku, ktorú OZ neustanovuje. Podľa jeho vedomostí k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru neprišlo, nebol na to dôvod resp. vyhlásením mimoriadnej splatnosti je právom a nie povinnosťou veriteľa. Konečná splatnosť nastala tak, ako je uvedená v zmluve. Čo sa týka počítania premlčania a aplikácie čiastkového konania presne o tomto hovorí judikát 4Obo/54/2007 NSSR, ktorý už citoval. V každom prípade zákon kladie prekážky veriteľovi, aby tento nemohol vyhlásovať mimoriadnu splatnosť úveru bez splnenia určitých podmienok. Chce poukázať na to, že práve postup SLSP je neobvyklý v tom, že na rozdiel od napr. nebankových spoločností mimoriadnu splatnosť úveru vyhlasuje iba výnimočne, pretože dáva dlžníkom možnosť v splátkach dosplácať svoj úver, jednorazová úhrada by bola pre väčšinu z nich absolútne neriešiteľný problém, taktiež poukazuje na skutočnosť, že aj po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru sa dlh ďalej úročí a preto jej vyhlásenie nemá pre dlžníka žiadny pozitívny efekt ako tvrdí vedľajší účastník

Právna zástupkyňa odporkyne a vedľajšieho účastníka na pojednávaní uviedla, že zotrváva na vznesenej námietke premlčania a na jej dôvodnosti v danej veci. Má za to, že nakoľko daný úver bol odporkyňou ako spotrebiteľom použitý na osobnú spotrebu, je nevyhnutné na daný právny vzťah aplikovať ustanovenia § 52 nasl. OZ, rovnako zákon o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia

predmetnej úverovej zmluvy medzi postupcom a odporcom a teda na daný právny vzťah podľa nej je potrebné aplikovať aj 3 ročnú premlčaciu dobu v zmysle OZ a to napriek skutočnosti, že samotná zmluva o splátkovom úvere hovorí, že bola uzavretá podľa ObZ. Predmetný právny názor potvrdzuje aj uznesenie Ústavného súdu SR č.k. ÚS/402/2013 zo dňa 19.6.2013, kde ústavný súd sa vyslovil, že taký výklad, na základe ktorého hoci daná zmluva bola uzavretá podľa ObZ avšak medzi dodávateľom a spotrebiteľom, teda daný úver bol použitý na osobnú spotrebu fyzickej osoby ako je to aj v tomto prípade, je v súlade s ústavou aplikovať na dané právne vzťahy OZ a to aj vzhľadom na kogentnú a teda záväznú úpravu jednak zákona o ochrane spotrebiteľa, ale aj § 52 a nasl. OZ. Má preto za to, že na daný právny vzťah je nutné aplikovať v plnom rozsahu OZ. V podstate ObZ ako taký bol prijatý v čase, kedy poskytovanie úverov na území SR bolo v úplne inom kontexte chápané a realizované. V podstate má za to, že ObZ bol prioritne prijímaný ako kódex, ktorý upravuje vzťahy medzi podnikateľmi v rámci ich obchodno-záväzkových vzťahov, ktoré súvisia s ich podnikaním, pričom je zrejmé, že tento úver bol braný na osobnú spotrebu a teda má za to, že teória absolútneho obchodu, hoci zmluva bola uzavretá podľa ObZ, už v dnešnej dobe s odstupom vyše 15 rokov musí ustúpiť špeciálnej a teda záväznej spotrebiteľskej právnej úprave, ktorá má svoje základy v smernici Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Apeluje na záväznosť právnych aktov EÚ a dňom 1.5.2004 vstupu SR do EÚ sa tieto právne akty EÚ stali na našom území záväznými. Vzhľadom na tieto skutočnosti, teóriu absolútneho obchodu v daných súvislostiach a v kontexte kogentnej a špeciálnej spotrebiteľskej úpravy za dnešného stavu spoločenského vývoja považuje za prekonanú. Má názor, že pokiaľ by pripustili opak, vytvorila by sa v podstate dvojkofajnosť pri posudzovaní spotrebiteľských vzťahov, nakoľko a to v tom kontexte, že by na jednej strane pre spotrebiteľov, ktorí si brali úver s nebankovou spoločnosťou aplikovali OZ, ale pri spotrebiteľovi, ktorý ho uzavrel s bankovou inštitúciou ObZ, hoci sa jedná o právne toho istého spotrebiteľa, ktorý daný úver bral na osobnú spotrebu. Je preto dôvodné rovnako pristupovať k tejto otázke a aplikovať OZ rovnako pre všetky vzťahy spotrebiteľského charakteru. Navrhovateľ nijakým spôsobom bližšie nešpecifikoval doposiaľ žalovaný nárok, aj keď dnešným dňom jej bol predložený úverový prehľad resp. výpis z účtu, z ktorého vychádza, že odpis istiny v danej veci bol dňa 21.10.2010. Vzhľadom však na skutočnosť, že vychádzajúc z tohto výpisu z účtu, odporkyňa poslednú splátku uhradila 20.4.2007 a preto žiada navrhovateľa nech sa vyjadrí, či od apríla 2007 až do postúpenia pohľadávky nebol úver splatný predčasne. Čo sa týka uznesenia ÚSSR v danej veci nie je podstatný výsledok a teda či sťažnosť bola odmietnutá alebo nie, ale dôležitý je právny názor uvedený v obsahu uznesenia, ktorý hovorí o konformite aplikácie OZ aj na spotrebiteľské zmluvy inak uzavreté podľa ObZ. Ako vedľajší účastník vzhľadom na podstatu a ciele ich združenia, budú vždy zotrvať na právnom názore, že na spotrebiteľské právne vzťahy sa má aplikovať OZ. Potvrdzuje to aj ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa § 23a ods.2, ktorý bol účinný v čase uzavretia predmetnej zmluvy a ktorý hovorí, že na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa OZ použijú sa primerane ustanovenia OZ. To ich vedie jednoznačne k záveru, že na spotrebiteľské zmluvy, ktoré boli uzavreté podľa ObZ sa vzťahujú príslušné ustanovenia OZ na základe výkladového pravidla argumentu a contrario. Vzhľadom na skutočnosť, že v danej veci nedošlo k predčasnej splatnosti úveru, má za to, vzhľadom na riadnu splatnosť úveru, ktorá nastala 20.9.2010 a vzhľadom na dátum podania žaloby na súd, ktorá bola 11.2.2013, je nepremľaných len 8 splátok úveru, čo spolu činí 193,84 eur. To je v podstate pri aplikácii 3 ročnej premlčacej lehoty. Vo zvyšku žalovanej sumy je nárok navrhovateľa v plnom rozsahu premlčaný. V prípade, že by sa súd s touto argumentáciou nestotožnil a na dané právne vzťahy by aplikoval ustanovenia ObZ, v tom prípade by bolo nepremľaných 20 splátok posledných úveru čo činí 484,60 eur, zvyšok zo žalovanej sumy je premlčaný. Tak ako OZ ustanovuje, že zročnosť každej splátky plyní samostatne, pre prípad, že by súd posúdil daný právny vzťah podľa ObZ apeluje na § 392 ObZ, ktorý hovorí, že pri práve na čiastkové plnenie plyní premlčacia doba pre každé čiastkové plnenie samostatne tzn., že zročnosť každej splátky plyní samostatne. Tiež apeluje na absolútny nepomer istiny úveru, ktorá bola skutočne čerpaná dlžníkom, bola to suma 27.000 Sk, cca 890 eur a žalovaná istina, ktorá je podľa návrhu navrhovateľa 1.495 eur, čo je vyše 45.000 Sk. Apeluje na nekalú obchodnú praktiku ešte postupcu v tomto smere, nakoľko je zrejmé z výpisu z účtu, že posledná splátka bola zaplatená odporkyňou v roku 2007, pričom v ďalšom časovom období na danom úverovom účte nabíehali už len poplatky za vedenie účtu a úroky z omeškania. Apeluje na bod 7.6.1 VOP zmluvy o úvere, kde ako správne PZ navrhovateľa uviedol, že právny predchodca žalobcu je oprávnený zmluvu predčasne ukončiť, napr. výpoveďou, odstúpením. V prípade insolventnosti dlžníka na druhej strane však tieto obchodné podmienky neobsahujú žiadne dojednanie, ktoré by v prípade insolventnosti dlžníka aj jemu umožňovalo rovnaké právo odstúpiť od zmluvy. Má za to, že takéto jednostranné zmluvné dojednania typické pre SLSP, a.s. ako postupcu aj z iných konaní, ktoré úverový veriteľ zneužije s cieľom maximalizácie svojho zisku (účtovanie odplaty a sankčných mechanizmov aj za obdobie, kedy

mala byť úverová zmluva riadne ukončená využívajúc plynutie času, tým že úverový veriteľ nevyužije svoje právo predčasne ukončiť zmluvu, je jednoznačne výkonom práva v rozpore s dobrými mravmi a nemôže požívať právnu ochranu). Odhliadnuc od skutočnosti, že v danej veci je nárok navrhovateľa jednoznačne premlčaný vo väčšinovom rozsahu žalovanej pohľadávky, či už súd bude posudzovať danú veci podľa OZ alebo ObZ, vyššie uvedené úmyselné počínanie veriteľa, ktorý podľa nás týmto spôsobom zneužil svoje postavenie postrádalo nevyhnutnú odbornú starostlivosť, ktorú je potrebné vždy od žalobcu resp. od jeho právneho predchodcu, teda dodávateľa požadovať a vzhľadom na túto skutočnosť a na daný skutkový a právny stav pri náležitom posúdení všetkých okolností veci je potrebné nárok navrhovateľa v plnom rozsahu zamietnuť. Zároveň bod 7.6.1. VOP považujeme za neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Čo sa týka vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, ktoré podľa stanoviska navrhovateľa teda je obvykle pre SLSP, že ako jediná túto mimoriadnu splatnosť nevyhlasuje a teda špeciálne ona je prístupná dlžníkom na rozdiel od nebankových spoločností, z ostatnej praxe má vedomosť, či už VUB, ČSOB v daných veciach, spotrebiteľských úveroch riadne vyhlasovali mimoriadne splatnosti úverov a zbytočne nenavýšovali v dôsledku kapitalizácie a plynutia času zbytočne úver, ďalšie roky ponechaním života úverového účtu. Práve to je pre dlžníka potom neriešiteľný problém, keď sa mu splatnosť úveru odloží, ale potom je o 100%, 200% vyššia z pôvodnej istiny. Pokiaľ ide o splátky dlhu, súhlasili by so splátkami, avšak po 20 eur mesačne.

Odporkyňa na pojednávaní uviedla, že sa pridrižiava všetkého, čo uviedla právna zástupkyňa, pokiaľ ide o jej financie, je nemajetná, poberá materské dávky a výživné 36 eur, býva s otcom svojho dieťaťa, ktorý sa venuje stavbárčine, ale momentálne je doma. Pokiaľ by musela splácať dlh v splátkach, tak by mohla po 10 eur mesačne. Vie, že má dlh ešte u N., ale teraz keď je na materskej, tak nespláca nič, ona pracovala v I.-E. do roku 2007, potom mala úraz, má problém s pravou rukou, odvtedy bola nezamestnaná.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k.5C/128/2013-203 zo dňa 10.3.2014, ktorým návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel. Proti tomuto rozsudku podala odporkyňa a vedľajší účastník na strane odporkyne odvolanie, v ktorom okrem iného uviedli, že na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa použijú primerane ustanovenia Občianskeho zákonníka, zročnosť resp. splatnosť každej splátky pri plnení dohodnutom v splátkach sa posudzuje samostatne S ohľadom na neodôvodnenosť požadovaného príslušenstva pohľadávky, ktoré je súčasťou každej jednotlivej splátky úveru, navrhovateľ môže od odporkyne požadovať výlučne iba skutočne poskytnutú istinu s úrokom z omeškania podľa zákona platného pre občianskoprávne vzťahy, podľa predmetnej zmluvy mala dojednať SLSP a.s. s odporkyňou tzv. pevnú sadzbu 17,30% p.a. a súčasne RPMN 10,16%, čo považujú za zjavne nesprávne, a podľa §4 ods.2 písm. g) zák. č. 258/2001 účinného ku dňu uzavretia zmluvy, musí úverová zmluva obsahovať RPMN, pričom ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Nesprávne a zavádzajúco uvedenú RPMN má za následok, že nebola dojednaná platne t.j. RPMN nebola dojednaná, teda poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva o splátkovom úvere č. 0262878972 ako aj Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len VOP) obsahujú viaceré neplatné zmluvné podmienky v dôsledku ich neprijateľnosti -bod 3. čl. II zmluvy, časť bodu 7.3.2.VOP, bod 7.4.7.,7.4.8,7.5.2,7.6.3.,17.2.,19.16,19.17 VOP. Poukázala aj na bod 7.6.1 VOP.

Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 8Co/328/2014-240 zo dňa 12.3.2015 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Súd doplnil dokazovanie v intenciách uznesenia odvolacieho súdu, oboznámením s listinnými dôkazmi predloženými navrhovateľom, posúdením rozhodujúcich skutočností v danej veci, a to- z čoho pozostávajú jednotlivé splátky úveru resp. akú časť každej jednotlivej splátky tvorila skutočná pôvodná istina pohľadávky a to s ohľadom na požadované príslušenstvo pohľadávky s poukazom na dôvodnosť zaplatenia každej jednotlivej splátky, ktorú dôvodnosť je potrebné posúdiť samostatne z pohľadu vyššie uvedených odvolacích dôvodov, - namietaného nepomeru poskytnutého úveru a požadovanej istiny s prísl., - námietky, že zmluvné dojednanie pevnej úrokovej sadzby 17,30% a súčasne RPMN 10,16% je nesprávne, t.j. či poskytnutý úver je potrebné posudzovať za bezúročný a bez poplatkov, -namietaných neprijateľných zmluvných podmienok ex offu v bode 3 čl.II. zmluvy, časť bodu 7.3.2.VOP, bod 7.4.7.VOP, bod 7.4.8.VOP, časť bodu 7.5.2 VOP, bod 7.6.3. VOP, časť bodu 17.2.VOP, bod 19.16 VOP podľa §-u 52 a nasl. OZ,- či došlo k predčasnému ukončeniu úverovej zmluvy zo strany navrhovateľa, - bodu b.6.1.VOP predmetnej zmluvy ochranu s poukazom na §4 ods.8 zák.č. 250/2007

Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších prepisov, - či v danej právnej veci pre každú zmluvne dohodnutú splátku úveru plynú štvorročná premlčacia doba samostatne, ak nie z akých dôvodov, keď len odkaz na rozhodnutie NSSS sp.z. 4Obo 54/2007 činí odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v tejto spornej otázke nepreskúmateľným a zistil:

Odporkyňa dňa 23.9.2005 uzatvorila so Slovenskou sporiteľňou, a.s. (ďalej len SLSP, a.s.) Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú aj Všeobecné obchodné podmienky SLSP, a.s. účinné od 1.8.2002 a Sadzobník poplatkov. Na základe zmluvy bol odporkyni poskytnutý úver vo výške 896,24eur (27.000,-Sk), ktorý sa odporkyňa zaviazala splácať splátkami vo výške 24,23eur, vždy k 20-tému dňu v mesiaci, splatnosť prvej splátky bola určená dňom 20.10.2005 a konečná splatnosť 20.9.2010. Účastníci zmluvy si dohodli poplatok za správu úveru 50,-Sk mesačne. Výška úrokovej sadzby ako odplaty za poskytnutý úver bola dohodnutá vo výške 17,30% ročne, RPMN bola dohodnutá vo výške 10,16%. Odporkyňa riadne a včas neplatila dohodnuté splátky, dlhovala SLSP, a.s. 1.754,93eur, z toho istina 1.495,54eur, riadny úrok 22,28eur a úroky z omeškania z nezaplatených splátok vyčíslených od prvého dňa omeškania do postúpenia pohľadávky v sume 237,11eur.

Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.10.2010 bola pohľadávka postupcom SLSP, a.s. postúpená na spoločnosť Havel, Holásek & Partners, pod č. 319 je uvedená aj pohľadávka voči odporkyni. Listom zo dňa 27.10.2010 požiadala spoločnosť Havel, Holásek & Partners SLSP, a.s. o písomné udelenie súhlasu povolenia na postúpenie pohľadávok na tretí subjekt. SLSP, a.s. dňa 5.11.2010 tento súhlas udelila.

Spoločnosť Havel, Holásek & Partners a navrhovateľ uzatvorili dňa 1.12.2010 Zmluvu o postúpení pohľadávok s účinnosťou ku dňu 1.12.2010.

SLSP, a.s. postúpenie pohľadávky oznámila odporkyni doporučeným listom zo dňa 12.11.2010, navrhovateľ oznámil postúpenie pohľadávky odporkyni oznámením zo dňa 3.1.2011.

Spoločnosť Havel, Holásek & Partners oznámila postúpenie pohľadávky odporkyni oznámením zo dňa 3.1.2011, ktorým listom zároveň vyzvali odporkyňu na okamžitú úhradu pohľadávky.

Zo špecifikácie žalovanej sumy zo dňa 16.4.2013 vyplýva, že v zmysle čl. II bod.3 zmluvy si zmluvné strany dohodli, že platné úroky a poplatky sa dňom ich splatnosti stávajú súčasťou istiny a to do dňa konečnej splatnosti úveru, t.j. do dňa 20.9.2010, od tohto dňa boli počítané zvlášť, zmluvné strany si dohodli poplatok za správu úveru 1,66eur mesačne, a od 31.7.2006 na sumu 1,99eur mesačne, splatný vždy ku koncu mesiaca a v zmysel čl. II. bod 3 sa stal súčasťou istiny.

V článku III. bod 5 Zmluvy o úvere sa uvádza: „Výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom pohľadávky z úveru“...

Bod 3 čl. 11 Zmluvy: "Zmluvné strany sa dohodli, že splatné úroky a splatné poplatky sa dňom ich splatnosti, uvedenej v Základných podmienkach Zmluvy, pripíšu k istine a stávajú sa jej súčasťou. "

Z čl. 7.6. bod 7.6.1. Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len VOP) Slovenskej sporiteľne, a.s., Ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní alebo b) ak je klient v omeškaní so splatením poplatkov spojených s úverom, ktoré trvá viac o 10 dní .....a ďalšie porušenia povinností klientom pod c) až q), banka je oprávnená a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti, b) vypovedať zmluvu o úvere alebo od nej odstúpiť...c) započítať pohľadávku z úveru banky voči akejkoľvek pohľadávke klienta voči banke, d) zastaviť poskytnutie alebo čerpanie úveru, a to až do doby, podľa vlastného uváženia banky, keď pominú skutočnosti, ktoré mali za následok pozastavenie poskytnutia alebo čerpania úveru.

Bod 7.3.2 VOP písm. c): "Pohľadávka z úveru, ktorá sa skladá z istiny, jej príslušenstva a spláca Klient pravidelnými splátkami, periodicitou dohodnutou v základných podmienkach zmluvy o úvere: c) započítaním pohľadávky akéhokoľvek Účtu Klienta zriadeného bankou voči pohľadávke Banky zo

zmluvy o úvere alebo jej časti. Pre započítací prejav je dostatočné následné doručenie výpisu, v ktorého bude zrejmy aj deň započítania. "

Bod 7.4.7 VOP: "Banka je oprávnená jednostranne meniť výšku úrokovej sadzby alebo termín splatnosti úrokov. Zmena výšky úrokovej sadzby je účinná rozhodnutím Banky. Aktuálnu výšku úrokovej sadzby určí banka Zverejnením."

Bod 7.4.8. VOP: "Banka je oprávnená jednostranne meniť výšku úrokov z omeškania alebo úrokov z prečerpania. výšky úrokovej sadzby je účinná rozhodnutím Banky. Aktuálnu výšku úrokovej sadzby určí banka Zverejnením."

Bod 7.6.3 VOP: "Klient je oprávnený vypovedať zmluvu o úvere v lehote J 5 dní od zmeny výšky úrokovej sadzby určenej Zverejnením. Výpovedná doba začína plynúť prvým dňom doručenia výpovede a končí uplynutím 15 dní od jej doručenia. Počas výpovednej doby je Klient povinný splatiť celú Pohľadávku Banky. V prípade, ak Klient zmluvu o úvere nevypovie v určenej lehote platí, že so zmenou úrokovej sadzby súhlasí,"

Bod 7.5.2. VOP: "Zásadné negatívne záväzky Klienta - dlžníka: d) Klient nevypovedá počas trvania úverového vzťahu Zmluvu o bežnom účte; e) Klient nezruší počas trvania úverového vzťahu súhlas s inkasom."

Bod 17.2. VOP: "Banka je oprávnená odstúpiť od Zmluvy...", najmä "... b)ak klient porušil ustanovenia zmluvy podstatným spôsobom .....

Bod 19.16. VOP: "Banka a Klient sa dohodli, že všetky právne vzťahy, ktoré súvisia s podávaním a vybavovaním reklamácií a sťažností Klienta, ktoré sa týkajú správnosti a kvality služieb poskytovaných Bankou a ktoré nie sú výslovne upravené v týchto VOP, sa budú riadiť Reklamačným poriadkom."

V zmysle čl.16 VOP bola odporkyňa povinná zaplatiť aj poplatky za upomienky 3x 6,64eur, 1x 16,60eur.

V zmysle čl. III bod 4 Zmluvy a čl.7.4.4. VOP bola odporkyňa povinná z omeškaných splátok zaplatiť SLSP úroky z omeškania, a to vo výške určenej SLSP zverejnením. V zmysle prehľadu úrokových sadzieb bola do dňa 15.1.2009 použitá sadzba úroku z omeškania vo výške 26,40% ročne a od 15.1.2009 sadzba úroku z omeškania vo výške 8% ročne.

Odporkyňa uhradila celkovo sumu 436,09eur (13.137,60,-Sk), pričom prvýkrát bola v omeškaní s 1. splátkou 24,23eur, ktorú neuhradila riadne a včas. Od dňa 21.5.2007 nastalo tzv. sústavné omeškania odporkyne. V zmysle čl. III bod.4 zmluvy sa jednotlivé úhrady odporkyne započítali v poradí a) splatné poplatky a náklady SLSP súvisiace s úverom, b) úroky z omeškania, c) úroky d) istina (kapitalizovaná istina) - úhrady v celkovej výške 127,20,-Sk boli započítané na splatné úroky z omeškania a úhrady v celkovej výške 13.010,40,-Sk boli započítané na istinu úveru. Suma 1.754,93eur ku dňu 21.10.2010 - deň postúpenia pohľadávky pozostáva z istiny 1.495,54eur, vyčísleného riadneho úroku 22,28eur, z vyčíslených úrokov z omeškania do dňa 21.10.2010 vo výške 237,11eur.

Podľa §-u 497 Obchodného zákonníka, Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa §-u 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa §-u 52 ods.1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa §-u 52 ods.2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech

zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa §-u 53 ods.2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa §-u 53 ods. 32 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa §-u 53 ods. 52 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Podľa §-u § 54 ods.1,2, OZ, Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa §-u 23a ods.2 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, použijú sa primerane ustanovenia Občianskeho zákonníka, t.j. aj na zmluvy uzavreté podľa Obchodného zákonníka sa vzťahujú príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka.

Súd na základe doplneného dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľa bol podaný dôvodne.

O tom, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, neboli žiadne pochybnosti a v konečnom dôsledku tomu zodpovedá aj definícia spotrebiteľskej zmluvy, za ktorú sa považuje každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ak ju uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (predtým porov. § 23a zákona č. 634/1992 Z.z., ktorý za spotrebiteľskú zmluvu označil explicitne aj zmluvu podľa Obchodného zákonníka.) Spotrebiteľia môžu očakávať, že zmluvné podmienky koncipované v rámci štandardnej typovej zmluvy ich nezaväzujú, pokiaľ sú vo svojich dôsledkoch nevýhodnejšie oproti právnej úprave podľa Občianskeho zákonníka (princíp právnej istoty, dôvery v objektívne občianske právo). Ide o akúsi jednostrannú kogentnosť ustanovení Občianskeho zákonníka v záujme vyššej ochrany pri štandardných typových zmluvách. Je to dodávateľ, ktorý naformuloval zmluvu (štandardná typová zmluva). Súdom prináleží súdna kontrola zmluvných podmienok a dokonca aj abstraktná kontrola zmlúv (§ 153 ods. 3, 4 O.s.p.) s cieľom vylúčiť zo života bežných ľudí neprimerané podmienky, ktoré zhoršujú kvalitu života a tak naplniť cieľ čl. 6 citovanej smernice „postarať sa, aby spotrebiteľov neprijateľné klauzuly v zmluvách nezaväzovali“. Prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až § 54 OZ. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie

§ 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti tomuto zákonu (rozumej Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ).

Výklad zákonodarcu k ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka (novela vykonaná zákonom č. 454/2008 Z.z.). Z dôvodovej správy, cit. „Postavenie spotrebiteľa nemôže byť rozdielne s ohľadom na režim zákona, ktorý zvolí spravidla dodávateľ (podnikateľ) v typovej zmluve....“

Odporkyňa s vedľajším účastníkom vzniesli námietku premlčania pri splátkach, u ktorých nastala splatnosť 3 roky pred podaním žaloby s tým, že premlčacia doba je 3 ročná podľa Občianskeho zákonníka, ktorý je potrebné aplikovať na daný právny vzťah a preto by mala odporkyňa zaplatiť navrhovateľovi len sumu 152,32 eur s úrokmi z omeškania 9 % ročne z každej dlžnej splátky splatnej od 20.2.2010 do splatnosti poslednej splátky 20.9.2010, pričom premlčanie je potrebné posudzovať pre každú splátku úveru samostatne (odo dňa zročnosti jednotlivých splátok v zmysle §103 OZ).

Právny vzťah medzi účastníkmi sporu vyplýva zo zmluvy o úvere podľa §-u 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá patrí medzi tzv. absolútne obchody bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy. Súd má za to, že na predmetný právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia §52 a nasl. Občianskeho zákonníka ako aj ustanovenia §497 a nasl. Obchodného zákonníka a to aj pri posudzovaní otázky premlčania, keď všeobecná právna úprava je obsiahnutá v obchodnom práve - (§387 a nasl. ObZ) a aplikácia Obchodného zákonníka v tejto otázke sa nedotýka postavenia odporkyne ako spotrebiteľa.

Aj z odôvodnenia zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu sp.zn.8Co/328/2014-240 strana 9-10 zo dňa 12.3.2015 vyplýva, že predmetná zmluva o úvere sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka, pokiaľ súd prvého stupňa aplikoval na daný právny vzťah, vrátane otázky premlčania ustanovenia Obchodného zákonníka, aplikoval na vec správny právny predpis, keďže zmluva o úvere upravená v §497 Obchodným zákonníkom je absolútnym obchodným vzťahom a preto sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka, a to bez ohľadu na to, či je subjektom tohto vzťahu podnikateľ alebo iná osoba. Vzhľadom na charakter tohto vzťahu sa aj právne vzťahy medzi veriteľom a dlžníkom vyplývajúce z premlčania takéhoto obchodnoprávneho vzťahu, spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka.

V odôvodnení uznesenia zo dňa 12.3.2015 Krajský súd v Nitre ďalej na strane 10 uviedol, že je potrebné posúdiť rozhodujúce skutočnosti v danej veci, a to:

- z čoho pozostávajú jednotlivé splátky úveru resp. akú časť každej jednotlivej splátky tvorila skutočná pôvodná istina pohľadávky a to s ohľadom na požadované príslušenstvo pohľadávky s poukazom na dôvodnosť zaplatenia každej jednotlivej splátky, ktorú dôvodnosť je potrebné posúdiť samostatne z pohľadu vyššie uvedených odvolacích dôvodov,
- namietaného nepomeru poskytnutého úveru a požadovanej istiny s prísl.,
- námietky, že zmluvné dojednanie pevnej úrokovej sadzby 17,30% a súčasne RPMN 10,16% je nesprávne, t.j. či poskytnutý úver je potrebné posudzovať za bezúročný a bez poplatkov,
- namietaných neprijateľných zmluvných podmienok ex offo v bode 3 čl.II. zmluvy, časť bodu 7.3.2.VOP, bod 7.4.7.VOP , bod 7.4.8.VOP, časť bodu 7.5.2 VOP, bod 7.6.3. VOP, časť bodu 17.2.VOP, bod 19.16 VOP podľa §-u 52 a nasl. OZ,- či došlo k predčasnemu ukončeniu úverovej zmluvy zo strany navrhovateľa, - bodu b.6.1.VOP predmetnej zmluvy ochranu s poukazom na §4 ods.8 zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších prepisov, - či v danej právnej veci pre každú zmluvne dohodnutú splátku úveru plynie štvorročná premlčacia doba samostatne, ak nie z akých dôvodov, keď len odkaz na rozhodnutie NSSS sp.z. 4Obo 54/2007 činí odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v tejto spornej otázke nepreskúmateľným.

Z prevedeného dokazovania mal súd preukázané, že odporkyňa dňa 23.9.2005 uzatvorila so Slovenskou sporiteľňou, a.s. Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú aj Všeobecné obchodné podmienky SLSP, a.s. účinné od 1.8.2002 a Sadzobník poplatkov, s ktorými sa odporkyňa oboznámila a súhlasila s nimi.

Na základe predmetnej zmluvy bol odporkyni poskytnutý úver 896,24eur (27.000,-Sk), ktorý sa odporkyňa zaviazala splácať splátkami vo výške 24,23eur, splatnosť prvej splátky bola určená dňom 20.10.2005 a konečná splatnosť 20.9.2010. Účastníci zmluvy si dohodli poplatok za správu úveru 50,- Sk mesačne. Výška úrokovej sadzby ako odplaty za poskytnutý úver bola dohodnutá vo výške 17,30% ročne, RPMN bola dohodnutá vo výške 10,16%. Odporkyňa riadne a včas neplatila dohodnuté splátky,

dlhovala SLSP, a.s. 1.754,93eur, z toho:- istina 1.495,54eur - istina úveru po splatnosti, - riadny úrok 22,28eur a úroky z omeškania z nezaplatených splátok vyčíslených od prvého dňa omeškania do postúpenia pohľadávky v sume 237,11eur.

Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 1.12.2010 bola pohľadávka postúpená na navrhovateľa, SLSP, a.s. postúpenie pohľadávky oznámila odporkyni doporučeným listom zo dňa, Postúpenie pohľadávky bolo odporkyni oznámené listom zo dňa 3.1.2011.

Zo špecifikácie žalovanej sumy zo dňa 16.4.2013 mal súd preukázané, že v zmysle čl. II bod.3 zmluvy si zmluvné strany dohodli, že splatné úroky a poplatky sa dňom ich splatnosti stávajú súčasťou istiny a to do dňa konečnej splatnosti úveru, t.j. do dňa 20.9.2010, od tohto dňa boli počítané zvlášť, zmluvné strany si dohodli poplatok za správu úveru 1,66eur mesačne, a od 31.7.2006 na sumu 1,99eur mesačne, splatný vždy ku koncu mesiaca a v zmysel čl. II. bod 3 sa stal súčasťou istiny.

V zmysle čl.16 VOP bola odporkyňa povinná zaplatiť aj poplatky za upomienky 3x 6,64eur, 1x 16,60eur V zmysle čl. III bod 4 Zmluvy a čl.7.4.4. VOP bola odporkyňa povinná z omeškaných splátok zaplatiť SLSP úroky z omeškania, a to vo výške určenej SLSP zverejnením.

V zmysle prehľadu úrokových sadzieb bola do dňa 15.1.2009 použitá sadzba úroku z omeškania vo výške 26,40% ročne a od 15.1.2009 sadzba úroku z omeškania vo výške 8% ročne. Odporkyňa uhradila celkovo sumu 436,09eur (13.137,60,-Sk), pričom prvý krát bola v omeškaní s 1. splátkou 24,23eur, ktorú neuhradila riadne a včas. Odo dňa 21.5.2007 nastalo tzv. sústavné omeškania odporkyne. V zmysle čl. III bod.4 zmluvy sa jednotlivé úhrady odporkyne započítali v poradí a) splatné poplatky a náklady SLSP súvisiace s úverom, b) úroky z omeškania, c) úroky d) istina (kapitalizovaná istina) - úhrady v celkovej výške 127,20,-Sk boli započítané na splatné úroky z omeškania a úhrady v celkovej výške 13.010,40,-Sk boli započítané na istinu úveru. Suma 1.754,93eur ku dňu 21.10.2010 - deň postúpenia pohľadávky pozostáva z istiny 1.495,54eur, vyčísleného riadneho úroku 22,28eur, z vyčíslených úrokov z omeškania do dňa 21.10.2010 vo výške 237,11eur.

V zmysle intencií odvolacieho súdu bolo potrebné posúdiť rozhodujúce skutočnosti v danej veci, a to:
I. - z čoho pozostávajú jednotlivé splátky úveru resp. akú časť každej jednotlivej splátky tvorila skutočná pôvodná istina pohľadávky a to s ohľadom na požadované príslušenstvo pohľadávky s poukazom na dôvodnosť zaplataenia každej jednotlivej splátky, ktorú dôvodnosť je potrebné posúdiť samostatne. Navrhovateľ zaslal súdu rozdelenie jednotlivých splátok s uvedením, akú časť jednotlivej splátky tvorila skutočná pôvodná istina pohľadávky. Ide o anuitnú splátku, ktorej výška je vypočítaná ku dňu čerpania úveru. Tým, že sa splátkový kalendár nedodrжал, keď odporkyňa neuhradila dohodnutú splátku riadne a včas, celý systém rozdelenia splátok splátky sa poruší. Taktiež navrhovateľ zaslal súdu tabuľku, z ktorej je zrejmá výška pohľadávky, ktorú si navrhovateľ uplatnil v návrhu. Keďže úver nebol splácaný riadne a včas, dlh odporkyne sa zvyšoval o vopred dohodnuté zmluvné úroky a poplatky a aj o úroky z omeškania, ktoré sa vzhľadom na narastajúcu sa dlžnú sumu taktiež zvyšovali. Ako posledný údaj je v tabuľke uvedená suma 1.754,93eur, ktorá predstavuje celkovú navrhovateľom uplatnenú pohľadávku.
II. Čo sa týka výpočtu RPMN, Slovenská republika nesprávne implementovala vzorec pre výpočet RPMN do zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len "ZoSÚ"). Chyba transpozície predmetnej smernice - výsledok, ktorý použitím chybné transponovaného vzorca v ZoSÚ je získaný, je natoľko zrejmý, že priemernému spotrebiteľovi musí byť zrejmé, že RPMN je v nižšej výške ako úroková sadzba. V zmysle smernice 93/13/EHS je vytvorenie rovnakých podmienok na trhu a zlepšenie súťažného prostredia jedným z hlavných dôvodov prijatia uvedenej smernice. Taktiež v dôvodovej správe k zákonu č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov je prezentovaná myšlienka zákonodarcu, že RPMN okrem vyjadrenia "skutočnej ceny" úveru je nemenej dôležitou, ak nie hlavnou úlohou prijatia jednotného výpočtu RPMN umožniť spotrebiteľovi jednoduchšie sa orientovať na trhu úverových produktov a môcť jednoducho porovnávať výhodnosť poskytovaných úverov.

Vzhľadom na skutočnosť, že všetky subjekty ponúkajúce úverové produkty na trhu počítali v zmysle zákonnej úpravy RPMN podľa jednotného vzorca, preto aj keď boli takto vypočítané hodnoty RPMN z pohľadu smernice nesprávne, naplnil sa tým jeden zo základných zmyslov RPMN a to umožniť spotrebiteľovi porovnať (hoci chybné ale všetkými jednotne) vypočítanú RPMN a jednoducho sa tak

dopracovať k najvýhodnejšej ponuke na trhu. V prípade, že by navrhovateľ nevypočítal v predmetnej zmluve RPMN podľa v čase uzatvorenia Zmluvy platného zákonného vzorca, malo by to okrem následkov uvedených nižšie za následok jeho neoprávnenú diskrimináciu, nakoľko by ním vypočítaná RPMN bola podstatne vyššia ako RPMN vypočítaná na základe vzorca vyjadreného v prílohe ZoSÚ, konkurentmi navrhovateľa.

Nemožnosť úpravy RPMN v zmysle smernice do 1. júla 2006 (účinnosť novelizácie zákona č. 264/2006 Z. z., ktorou sa nesprávny vzorec opravil) - platil v rozpore so smernicou nesprávny vzorec na výpočet RPMN, za použitia ktorého mohla byť RPMN znateľne nižšia, ako keby bola určená v súlade so smernicou. Je teda zrejmé, že ide o nesprávnu transpozíciu.

Následkom nedostatočnej transpozície môže byť buď priamy účinok smernice alebo povinnosť vykladať ustanovenie predpisu v súlade so smernicou (nepriamy účinok) alebo zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnou transpozíciou. Priamy účinok smernice sa pripúšťa iba vo vertikálnej rovine (vzťah jednotlivec - štát), preto nie je v tomto prípade použiteľný -úverová zmluva je vzťahom medzi dvoma subjektmi súkromného práva. Smernico - konformný výklad by mohol viesť k pretvoreniu jasného vzorca v zákone na obraz iného vzorca v smernici, Táto možnosť je však neprípustná, nakoľko takýto výklad by bol "contralegem",

Chybu v transpozícii uznáva aj zákonodarca, keď v Dôvodovej správe k zákonu Č. 264/2006 Z.z. uvádza: "Návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon Č. 258/2001 z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady Č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, reaguje na nesúlad (nepresnosti) pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov, nakoľko ide o chybný vzorec pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Prax ukázala, že vypočítaná miera nákladov na základe v súčasnosti používaného vzorca v porovnaní so skutočnou mierou je podhodnotená, dochádza k skresleniu poskytovaných údajov, nakoľko reálne náklady spotrebiteľa sú podstatne vyššie. Tým v konečnom dôsledku dochádza k nenaplneniu cieľa zákona - zvýšiť ochranu a informovanosť spotrebiteľa pri čerpaní spotrebiteľského úveru. Novelizácia je potrebná aj z dôvodu zosúladenia a plnej transpozície so smernicou Rady 87/1 02/EHS z 22.12.1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru v znení smernice 90/88/EHS a smernice 98/7/ES, nakoľko bol zákon Č. 258/2001 Zz. prijatý ešte pred vstupom Slovenskej republiky do Európskej Únie. "

Právny predchodca navrhovateľa podliehal režimu zákona č. 483/2001 o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len "ZoB"), na základe ktorého je samotná činnosť bánk regulovaná a na jej činnosť ako na finančnú inštitúciu dohliada Národná banka Slovenska a taktiež bankový ombudsman. V porovnaní s tzv. nebankovými spoločnosťami sú banky považované za dôveryhodnejšiu inštitúciu, preto je málo pravdepodobné, že zmluvnými dojednaniaми by banka chcela poškodiť spotrebiteľa.

Z uvedených dôvodov navrhovateľ nemohol uviesť inú RPMN ako vypočítanú v zmysle v tom čase platných právnych predpisov. Dôsledkom takéhoto výpočtu by totiž bolo porušenie zákona, čo by okrem možných sankcií zo strany kontrolných a regulačných úradov viedlo k aplikovaniu §4 ods. 2 písm g) ZoSÚ a navrhovateľ by sa tak pripravil o hlavný predmet svojej podnikateľskej činnosti.

Uvedené potvrdzuje aj rozhodovacia činnosť Slovenských súdov napr.

z Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.4.2008 sp. zn. ISžo 106/2007 ktorý potvrdil rozhodnutia nižších súdov v predmetnej veci. "RPMN je podľa odvolacieho súdu údajom o skutočných vlastnostiach služby, je to údaj, ktorý má byť vypočítaný spôsobom stanoveným podľa prílohy 1 zákona č. 258/2001 z.z., a ktorý bezpochyby reprezentuje náklady, ktoré vzniknú spotrebiteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru. Je jedným z hlavných údajov o službe poskytnutia leasingu ... K námietke žalobcu, ktorý uvádzal, že vzorec pre výpočet RPMN je chybný a vo svojich tvrdeniach sa opiera o názor Ministerstva hospodárstva SR, (vyjadrený v pripomienkovom konaní k pripravovanej novele zákona o spotrebiteľských úveroch), odvolací súd považuje za dôležité zdôrazniť, že na vyjadrený názor ministerstva nebolo možné prihliadnuť: vzhľadom na platnosť vzorca pre výpočet RPMN uvedenom v prílohe platného zákona a spotrebiteľských úveroch v čase rozhodovania prvostupňového správneho orgánu, pričom vyjadrený názor nemení nič na skutkových podkladoch, z ktorých vychádzal správny orgán, a to že v roku 2003 žalobca nepostupoval správne pri výpočte RPMN (t. j. podľa vzorca na výpočet RPMN uvedenom v prílohe zákona o spotrebiteľských úveroch)."

Chybná transpozícia smernice nemôže mať za následok priamy účinok smernice vo vzťahu medzi jednotlivcami (bez ohľadu na to, či ide o fyzické alebo právnické osoby) alebo len vo vzťahu medzi jednotlivcom a štátom (vertikálny priamy účinok). Teda uvedenie nesprávneho údaju o skutočnej RPMN v predmetnej spotrebiteľskej zmluve, ktoré bolo spôsobené výlučne použitím nesprávneho, ale v zákone č. 258/2001 Z.z. stanoveného vzorca pre výpočet RPMN nemožno sankcionovať podľa § 4 ods. 2 písm. g) uvedeného zákona bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou daného úveru."

SLSP, a.s. splnila podmienky ustanovené zákonom, nakoľko § 4 ods. 2 písm. g) ZoSÚ požaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala ročnú percentuálnu mieru nákladov, pričom pomocou výkladových pravidiel § 2 písm. d) predmetného zákona "na účely tohto zákona sa rozumie ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy tohto zákona z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru. "

Zmluva uzatvorená medzi SLSP, a.s. a odporkyňou spĺňa všetky ZoSÚ vyžadované náležitosti okrem iného aj povinnosť uviesť v zmluve o úvere ročnú percentuálnu mieru nákladov (§4 ods. 2 písm. g) a táto ročná percentuálna miera nákladov bola vypočítaná podľa prílohy tohto zákona, nie je preto možné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bezpoplatkový.

Chybný výpočet RPMN sa až do novely zákona č. 258/2011 Z. z. o spotrebiteľských úveroch vyskytoval vo všetkých úverových produktoch bánk a iných finančných inštitúcií na Slovensku. Množstvo týchto zmlúv prešlo nielen kontrolou štátnych orgánov predovšetkým orgánom dozoru nad bankami Národnou bankou Slovenska, ale aj súdnym procesom resp. súdnou kontrolou.

Pokiaľ ide o vedľajším účastníkom namietaný bod 3 čl. 11 Zmluvy: "Zmluvné strany sa dohodli, že splatné úroky a splatné poplatky sa dňom ich splatnosti, uvedenej v Základných podmienkach Zmluvy, pripíšu k istine a stávajú sa jej súčasťou. " V zmysle § 53 ods. 1 OZ: "Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len .. neprijateľná zmluvná podmienka "J. To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané"

Túto podmienku, ktorú vedľajší účastník považuje za neprijateľnú, nemožno za neprijateľnú označiť, nakoľko táto je súčasťou ceny, ktorá je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Táto podmienka, sa len viac prejaví v prípade, ak nie je dlh riadne splácaný (teda z dôvodov na strane dlžníka, ktorý porušil svoju povinnosť splácať úver riadne a včas). Úver bol poskytnutý SLSP, a.s., ktorá podniká v prísne regulovanom odvetví (bankovníctvo) podľa zákona č. 483/20 II Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov na základe ktorého vykonáva svoju činnosť pod dohľadom Národnej banky Slovenska a dbá na práva svojich klientov. Tzv. kapitalizácia, ktorá je obsiahnutá v ustanovení úverových podmienok je uvedená v odst. (19) úvodných ustanovení Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice \ Rady 87/102/EHS " ... Pokiaľ ide o úrokovú sadzbu úveru, frekvenciu splátok a kapitalizáciu úrokov, veritelia by mali používať svoj bežný spôsob výpočtu pre príslušný spotrebiteľský úver." S tzv. kapitalizáciou počíta aj návrh na vydanie európskeho platobného rozkazu tlačivo A, kde v tabuľke 7 je možné vyznačiť kódom „03 kapitalizácia úrokov".

S ohľadom na vyššie uvedené nie je možné vyhlásiť tzv. kapitalizáciu za neprijateľnú podmienku. Tzv. kapitalizácia nie je Európskou úniou zakázaná a žiaden akt Európskej únie kapitalizáciu nezakazuje, naopak vyššie uvedené akty (dokumenty) prijaté Európskou úniou kapitalizáciu predpokladajú.

Bod 7.3.2 VOP písm. c): "Pohľadávka z úveru, ktorá sa skladá z istiny, jej príslušenstva a spláca Klient pravidelnými splátkami, periodicitou dohodnutou v základných podmienkach zmluvy o úvere: c) započítaním pohľadávky akéhokoľvek Účtu Klienta zriadeného bankou voči pohľadávke Banky zo zmluvy o úvere alebo jej časti. Pre započítací prejav je dostatočné následné doručenie výpisu, v ktorého bude zrejmy aj deň započítania. "

Uvedené ustanovenie VOP je transpozíciou práv, ktoré veriteľovi a dlžníkovi umožňuje § 580 zákona č 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, v ktorom je uvedené: Ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie".

Najvyšší súd Slovenskej republiky, spis. zn. 1 M edo 11/2008 zo dňa 26.05.2010 v odôvodnení uznesenia uviedol: "Na započítanie, ako jednostranný právny úkon, sa nevyžaduje súhlas druhého účastníka, pretože ho možno vykonať aj proti jeho vôli. Započítací prejav možno uplatniť po tom, ako sa pohľadávky stretli, a to od okamihu splatnosti pohľadávky, ktorá sa stala splatnou ako posledná."

Vedľajší účastník ani neuvádza, v čom toto ustanovenie považuje za neprijateľnú podmienku, pričom ten kto skutočnosti tvrdí (bremeno tvrdenia), má aj povinnosť tieto skutočnosti preukázať (dôkazné bremeno). Súd vzhľadom na vyššie uvedené má za to, že predmetné ustanovenie nie je možné posudzovať ako neprijateľnú podmienku.

V danom prípade k započítaniu pohľadávok ani vôbec neprišlo.

Bod 7.4.7 VOP: "Banka je oprávnená jednostranne meniť výšku úrokovej sadzby alebo termín splatnosti úrokov. Zmena výšky úrokovej sadzby je účinná rozhodnutím Banky. Aktuálnu výšku úrokovej sadzby určí banka Zverejnením."

Bod 7.4.8. VOP: "Banka je oprávnená jednostranne meniť výšku úrokov z omeškania alebo úrokov z prečerpania. výšky úrokovej sadzby je účinná rozhodnutím Banky. Aktuálnu výšku úrokovej sadzby určí banka Zverejnením."

Bod 7.6.3 VOP: "Klient je oprávnený vypovedať zmluvu o úvere v lehote J 5 dní od zmeny výšky úrokovej sadzby určenej Zverejnením. Výpovedná doba začína plynúť prvým dňom doručenia výpovede a končí uplynutím 15 dní od jej doručenia. Počas výpovednej doby je Klient povinný splatiť celú Pohľadávku Banky. V prípade, ak Klient zmluvu o úvere nevypovie v určenej lehote platí, že so zmenou úrokovej sadzby súhlasí,"

V ustanovení § 53 ods. 14 Občianskeho zákonníka je uvedené: „Za neprijateľnú podmienku podľa odseku 4 písm. i) sa nepovažuje podmienka, podľa ktorej si dodávateľ finančných služieb podľa osobitného predpisu vyhradzuje právo z vážneho objektívneho dôvodu bez oznámenia zmeniť úrokovú sadzbu alebo výšku iných poplatkov za finančné služby podľa osobitného predpisu, ktoré má platiť spotrebiteľ alebo dodávateľ, ak súčasne sa dodávateľ zaviazá bez zbytočného odkladu o tom a o možnosti spotrebiteľa vypovedať spotrebiteľskú zmluvu písomne informovať spotrebiteľa a ak spotrebiteľ má právo bezplatne a s okamžitou účinnosťou vypovedať túto zmluvu."

V zmysle Základných podmienok predmetnej Zmluvy bola úroková sadzba dohodnutá ako pevná až do konečnej splatnosti úveru. To znamená, že počas celého trvania úverovej zmluvy k zmene výšky úrokovej sadzby neprišlo. Pri úrokov z omeškania prišlo k zmene výšky úroku z omeškania, ale smerom dole, k nižšej výške. To znamená, že SLSP, a.s.

jednostranne zmenila výšku úrokovej sadzby, ale táto skutočnosť bola v prospech odporkyne. SLSP, a.s. zároveň naplnila podmienky ustanovené v § 53 ods. 14 Občianskeho zákonníka, kedy odporkyňa v zmysle bodu 7.6.3. VOP písomne informovala, že po zmene výšky úrokovej sadzby má odporkyňa právo bezplatne a s okamžitou účinnosťou vypovedať túto zmluvu. Súd má za to, že všetky vyššie spomenuté body VOP sú v súlade s právnymi predpismi Slovenskej republiky, nakoľko ich predpokladá už samotný zákonodarca a ich uvedenie vo VOP sú len ich transpozíciou. Z tohto dôvodu nie je možné považovať tieto skutočnosti za neprijateľné zmluvné podmienky.

Bod 7.5.2. VOP: "Zásadné negatívne záväzky Klienta - dlžníka: d) Klient nevypovedá počas trvania úverového vzťahu Zmluvu o bežnom účte; e) Klient nezruší počas trvania úverového vzťahu súhlas s inkasom."

V čl. III bod 2 Zmluvy je uvedený spôsob splácania úveru, kedy dlžník - odporkyňa súhlasila, aby veriteľ vykonával inkaso z účtu, nejde tu o negatívne záväzky odporkyne v pravom zmysle slova, nakoľko inkaso funguje tak, že naň osoba zašle určitú čiastku peňazí a na základe toho môže byť uhradená

splátka na splnenie ktorej sa odporkyňa zaviazala. Je zrejmé, že prostriedky na inkasný účet zasiela odporkyňa dobrovoľne. Keď odporkyňa nechce, na splácanie úveru na príslušný inkasný účet nepošle žiadne finančné prostriedky ako sa to stalo aj v tomto prípade.

Uvedené ustanovenie VOP teda predstavuje spôsob hradenia úveru poskytnutého odkorkyni, je to de facto v prospech dlžníka, nakoľko týmto má pohodlnejšie splácanie úveru. Z uvedeného je zrejmé, že táto skutočnosť ani nemôže byť ustanovená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Zmluva o inkase je upravená v § 692 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov a uvedené ustanovenie VOP s ním nie je v rozpore.

IX. Bod 17.2. VOP: "Banka je oprávnená odstúpiť" od Zmluvy, najmä ...: "... b)ak klient porušil ustanovenia zmluvy podstatným spôsobom...."

Vedľajším účastníkom napadnutý bod VOP ustanovuje prípady, kedy je banka oprávnená odstúpiť od zmluvy. Zákonodarca priamo v zákone ukladá účastníkom konania možnosť dohodnúť si podmienky odstúpenia priamo v zmluve. Konkrétne § 497 Občianskeho zákonníka, prvá veta: "Každý z účastníkov si môže vymieniť odstúpenie od zmluvy a dojednať pre ten prípad odstúpenie". SLSP, a.s. si v tomto bode VOP vymienila prípady, pri ktorých môže odstúpiť od zmluvy, keď túto možnosť umožňuje využiť priamo zákonodarca, nemôže ísť o neprijateľnú zmluvnú podmienku. V danom prípade SLSP, a.s. od Zmluvy neodstúpila a otázka odstúpenia od zmluvy ani nie je predmetom tohto konania.

Bod 19.16. VOP: "Banka a Klient sa dohodli, že všetky právne vzťahy, ktoré súvisia s podávaním a vybavovaním reklamácií a sťažností Klienta, ktoré sa týkajú správnosti a kvality služieb poskytovaných Bankou a ktoré nie sú výslovne upravené v týchto VOP, sa budú riadiť Reklamačným poriadkom."

Súdu nie je zrejmé, čo na tomto bode VOP považuje vedľajší účastník za neprijateľné. Na tento bod VOP poukazuje vo svojom odôvodnení odvolací súd, no v súlade s odvolaním vedľajšieho účastníka zo dňa 27.03.2014, v ktorom je predmetný bod VOP vedľajším účastníkom citovaný inak (má iné znenie), má súd za to, že predmetné odvolanie vedľajšieho účastníka je generickým podaním, kedy vedľajší účastník bez ohľadu na znenie Zmluvy a zmluvnej dokumentácie (VOP,ÚP) namietal neprijateľnosť zmluvných podmienok, ktoré nie sú predmetom sporu, vo vzťahu k odkorkyni nemajú žiadny účinok a niektoré z nich sa dokonca v texte týchto dokumentov ani nenachádzajú.

V uvedenej veci nedošlo k predčasnému ukončeniu úverovej zmluvy. Splatnosť úveru nastala dňa 20.9.2010 v zmysle predmetnej zmluvy o splátkovom úvere V zmysle zákona má veriteľ právo, nie povinnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého úveru s poukazom aj na ustanovenie §53 ods.9OZ a §-u 565 OZ. Pokiaľ ide o bod 7.6.1.VOP s poukazom na §4 ods.8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, predmetný bod sa zaoberá prípadmi, kedy dôjde k porušeniu zo strany dlžníka a zároveň určuje, čo je banka oprávnená robiť v prípade porušenia zo strany klienta. V tomto bode uvedené oprávnenia banky, ktoré veriteľovi dávajú právo či už odstúpiť od zmluvy, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť, započítať pohľadávku alebo zastaviť poskytnutie alebo čerpanie úveru, je v súlade s predpismi SR. Tieto práva má banka (právny predchodca navrhovateľa) až v prípade, kedy práve dlžník (odporkyňa) poruší povinnosti, ktoré sa zaviazala v zmluve plniť. Predmetný článok VOP vyjadruje iba transpozíciu základných oprávnení, ktoré zákon veriteľovi umožňuje s tým, že využitie týchto práv si samotná banka podmieňuje porušením Zmluvy zo strany dlžníka.

V danom prípade banka nevyužila ani jednu z týchto možností, ktoré jej bod 7.6.1 VOP umožňuje. Taktiež nie je možné posudzovať VOP z roku 2004 so zákonom, ktorý je platný až v roku 2007.

Odkorkyňa s vedľajším účastníkom, ako je to už vyššie uvedené, vzniesli námietku premlčania pri splátkach, u ktorých nastala splatnosť 3 roky pred podaním žaloby s tým, že premlčacia doba je 3 ročná podľa Občianskeho zákonníka, ktorý je potrebné aplikovať na daný právny vzťah a navrhovateľ má voči odkorkyni nárok len na zaplatenie sumy 152,32eur s prísl. (t.j. s úrokmi z omeškania 9% ročne z každej nepremičanej splátky úveru), ktorá suma predstavuje skutočnú pôvodnú istinu v nepremičaných splátkach (po odrátaní súm pripadajúcich na príslušenstvo úveru), t.j. splátky splatnej od 20.2.2010 do

splatnosti poslednej splátky 20.09.2010, keď premlčanie je potrebné posudzovať pre každú splátku úveru samostatne (odo dňa zročnosti jednotlivých splátok) v zmysle §103 OZ.

Súd má za to, že premlčaciu dobu je možné počítať až odo dňa konečnej splatnosti celého úveru. V zmysle čl. I bod 1) Zmluvy o úvere bola presným dátumom určená konečná splatnosť úveru, a to dňom 20.09.2010, premlčaciu dobu je možné počítať až od tohto dátumu a táto uplynula dňom 21.09.2014.

V článku III. bod 5 Zmluvy o úvere sa uvádza: „Výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom pohľadávky z úveru“..

Podľa § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka: "Pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon nestanovuje niečo iné. Judikát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.7.2008, sp. zn. 4 Obo 54/2007 rovnako posudzoval otázku počiatku plynutia premlčacej doby pri zmluve o úvere, a to nasledovne: " Odvolací súd sa stotožnil s vysloveným právnym názorom súdu prvého stupňa, že v danom prípade premlčacia doba začala plynúť po lehote splatnosti celého úveru. Dohoda o splácaní úveru v splátkach sa nedá považovať za právo na čiastkové plnenie, na základe čoho prvostupňový súd rozhodol správne, keď u zmluvy (úverovej) č. 2153492-519 vznesenú námietku premlčania označil za nedôvodnú. Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle uvedeného rozsudku súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

V danom konkrétnom prípade bolo v úverovej zmluve dohodnuté splácanie úveru v splátkach, nejedná sa však o čiastkové plnenie podľa § 392 ods. 2 zákona č. 513/I991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov, ale ide o jedno plnenie, ktorého úhrada bola dohodnutá v splátkach. Na základe vyššie uvedeného dospel súd k záveru, že premlčacia doba začala plynúť od splatnosti celého záväzku.

Termín konečnej splatnosti úveru bol 20.9.2010, navrhovateľ uplatnil žalobou svoju pohľadávku voči odporkyňi na súde dňa 11.2.2013, pohľadávka navrhovateľa nebola premlčaná, (neuplynula 4 ročná premlčacia doba v zmysle Obchodného zákonníka), teda námietka premlčania vznesená odporkyňou a vedľajším účastníkom na strane odporkyne nebola dôvodná a preto súd na ňu nemohol prihliaadnuť.

Na základe hore uvedeného preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku a zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi dlžnú sumu 1.754,93eur, zmluvný úrok vo výške 17,30% ročne zo sumy 1.495,54eur od 27.10.2010 (deň po dni účinnosti zmluvy o postúpení pohľadávok) do zaplataenia, ktorý bol podľa predmetnej zmluvy dohodnutý medzi zmluvnými stranami, s úrokom z omeškania 9% ročne zo sumy 1.495,54eur od 27.10.2010 (deň po dni účinnosti zmluvy o postúpení pohľadávok) do zaplataenia.

V zmysle §-u 160 OSP, súd povolil odporkyňi splácať dlh v splátkach po 20eur mesačne, vždy do 25-tého dňa daného mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok a exekúcie z dôvodu, že odporkyňa je t.č. na materskej dovolenke, poberá materské dáky a výživné na dieťa 26eur, býva s otcom dieťaťa, je nemajetná.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa §-u 142 ods.1OSP a úspešnému navrhovateľovi priznal právo na náhradu trov konania v sume 105eur, ktoré mu vznikli na zaplataenom súdnom poplatku za podaný návrh a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 916 eur vyčíslené podľa vyhl. č 655/2004 Z.z. - prevzatie a príprava zast. -81,33eur, režijný paušál -7,81eur, - podanie návrhu na súd -81,33eur, režijný paušál 7,81eur, - zastupovanie na pojednávaní dňa 17.2.2014 -81,33eur, režijný paušál 8,04eur, - písomné stanovisko navrhovateľa zo dňa 12.6.2015-81,33eur, režijný paušál 8,39eur, - účasť na pojednávaní dňa 24.6.2015 -81,33eur, režijný paušál 98,39eur,
- náhrada za stratu času dňa 17.2.2014 - 7 polhodín (Bratislava - Topoľčany a späť) - 7 x 13,40eur)-93,80eur,
- náhrada za stratu času dňa 24.6.2015 - 7 polhodín (Bratislava - Topoľčany a späť)- 97,86 eur,
- náhrada cestovných výdavkov cesta Bratislava-Topoľčany a späť dňa 17.2.2014 na pojednávanie motorovým vozidlom Škoda Fabia - EČ: D. XXXEC,123KM x2= 246m, 6,6l/100km spotreba, hodnota pohonných hmôt- 1,357eur/liter, základná náhrada 246 x 0,0466L=16,24l, spotrebované PHM 1,357eur / l=16,24x1,357=22,04eur, amortizácia 246kmx 0,183e/km =45,02eur=67,06eur,

- náhrada cestovných výdavkov cesta Bratislava- Topoľčany a späť dňa 24.6.2015 na pojednávanie motorovým vozidlom Škoda Fabia - EČ: D. XXXEC -123km x2= 246km,6,6l/100km spotreba, hodnota pohonných hmôt- 1,204eur/liter, základná náhrada $246 \times 0,066l = 16,24l$, spotrebované PHM $1,204eur /l = 16,24 \times 1,204 = 19,55eur$, amortizácia $246km \times 0,183e/km = 45,02eu$, spolu náhrady cestovných výdavkov 131,63eur. Za písomné podanie navrhovateľa- odvolanie zo dňa 3.4.2014 súd nepriznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia, nakoľko takéto podanie navrhovateľa sa v spise nenachádza. Na náhradu trov právneho zastúpenia navrhovateľovi zaviazal súd odporkyňu a vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, ktorí v konaní neboli úspešní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Topoľčany na Krajský súd v Nitre, písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (musí z neho byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované) a § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (musí sa v ňom tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu, rozhodol senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali, bol odvolacím súdom schválený zmier - § 221 ods. 1 O. s. p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.) - odvolacím dôvodom sú len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa,

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak odporca nesplní povinnosť, ktorá mu bola uložená vykonateľným rozhodnutím, má navrhovateľ možnosť domáhať sa jej splnenia podaním návrhu na vykonanie exekúcie.